

บทที่ ๔

การวิจัย

การเจาะรูวงรีและการเสริมเหล็ก

การวิจัยการเสริมรูวงรีสำหรับมือล้วงคังแสดงในรูปที่ ๕ และ ๖ แบ่งออกเป็น ๒ กรณีดังนี้

กรณีแรกเจาะรูวงรีในถึงความตันให้มีความโค้งน้อย โดยอัตราส่วนช่องแกนยาวของรูต่อเส้นผ่าศูนย์กลางภายในของคังเท่ากับ ๑ ต่อ ๕.๕ ขนาดของรูเจาะเท่ากับ 2.44×0.6 นิ้ว พื้นที่ภาคตัดของการเสริมรอบรูคังที่ตามทฤษฎีของอีคซ์เมื่อ $\omega = 0.3$ ถ้าความหนาของการเสริมบางการแผ่ของแผ่นเสริมก็ตองกว้าง การรวมจุดความเค้นก็ควร จะสูงขึ้น จึงวิจัยถึงผลเนื่องจากความหนาของการเสริมต่างกัน ใ้แก่รูปที่ ๑, ๒ และ ๓ ในตารางที่ ๔

กรณีที่สองรูเจาะวงรีมีความโค้งมาก อัตราส่วนแกนยาวของรูต่อเส้นผ่าศูนย์กลางภายในของคังเท่ากับ ๑ ต่อ ๒.๔ ขนาดของรูเจาะเท่ากับ 4.25×3.5 นิ้ว และความหนาของเหล็กเสริมต่อความหนาของคังเท่ากับ ๑.๔๘๒ ต่อ ๑ พื้นที่ภาคตัดของการเสริมรอบรูคังที่มีค่าเท่ากับ ๐.๗๐๖ah ตามมาตรฐาน เอเอสเอ็มอี ซึ่งใ้แก่รูปที่ ๔ ในตารางที่ ๔ กรณีที่สองนี้อัตราส่วนแกนยาวต่อแกนสั้นของรูเจาะตรงกับทฤษฎีของอีคซ์ เมื่อ $\omega = 0.2$ ซึ่งพื้นที่ภาคตัดของการเสริมรอบรูแปรเปลี่ยนจาก ๐.๖๖ah ถึง ๐.๙๓ah (ดูตารางที่ ๒) จะเห็นได้ว่าค่าพื้นที่ภาคตัดของการเสริมตามมาตรฐาน เอเอสเอ็มอี อยู่ระหว่างค่าที่แปรเปลี่ยนของพื้นที่ภาคตัดตามทฤษฎีของอีคซ์

เกจความเครียด

เกจความเครียดที่ใช้ในการวัด คึงแสดงในรูปที่ ๕ เป็นแบบไวร์เกจขนาด ๓ มม. มีค่าเกจแฟคเตอร์ ๑.๕๔ ที่อุณหภูมิ 20° C และแบบฟอยล์เกจขนาด ๔ มม. มีค่าเกจแฟคเตอร์ ๒.๑๒๕ ที่อุณหภูมิ 24° C ซึ่งในการทดสอบที่ในห้องปรับอากาศ-อุณหภูมิประมาณ 25° C เพื่อให้ค่าเกจแฟคเตอร์ไม่แปรเปลี่ยนไปจากค่ากำหนดของผู้ผลิต และความแม่นยำของสโคปด้วย

การติดเกจความเครียด ติดรอบขอบรูเสริมเหล็กระหว่างความหนาของดิ่งกับแผ่นเสริม ที่ระยะจากปลายแกนสั้น ($x = 0$) ไปตามแนวแกนยาวจนถึงปลายแกนยาว ($x = a$) กรณีที่รูที่ ๑, ๒ และ ๓ ติดเกจสลับรอบขอบครึ่งรูเนื่องจากรูเล็ก และเลือกติดขอบรูที่ใกล้เคียงวงรีมากที่สุดสำหรับรูที่เจาะไม่คี่ ส่วนรูที่ ๔ ติดเกจรอบขอบหนึ่งในสี่ของรู (รูปที่ ๔) ติดเกจวัดความเครียดของดิ่งทดสอบระหว่างรูเจาะ และบริเวณที่ห่างรูเจาะมาก ๆ

วิธีติดเกจความเครียด

๑. ชักฉนวนบริเวณที่จะติดเกจให้เรียบร้อยกระคายทรายละเอียด
๒. ทำความสะอาดผิวที่ชักด้วยเคมีเหลวอะซิโตน (acetone)
๓. ทำความสะอาดด้านหลังเกจด้วยอะซิโตน
๔. ทากาวติดเกจที่ด้านหลังเกจ แปะเกจแล้วกรีตกาวส่วนเกินออก กดไว้สักครู่กว่ากาวเริ่มแข็งตัวจึงหยุด
๕. เคลือบเกจด้วยกาวใส เพื่อยึดหัวสายไฟที่ติดกับเกจ, กันน้ำ, กันการชุกชืดของเกจ ตลอดจนป้องกันผิวงานบริเวณเกจไม่ให้เกิดสนิมด้วย

อุปกรณ์การทดลอง

อุปกรณ์การทดลองคึงแสดงในรูปที่ ๗ ประกอบด้วย

๑. ดึงความตึงเจาะรูวงรีเสริมเหล็ก ติดเกจความเครียดตามตำแหน่งและรูที่ต้องการวัด

๒. เกลจความคั้นขนาด ๒๕๐ ปอนด์/(นิ้ว)^๒
๓. ซีล็คเตอร์สวีทซ์
๔. ปีมโยกไฮครอลิค
๕. สีโอปวัคความเครียด มีค่าเจจแฟคเตอร์เท่ากับ ๒.๐

การทดสอบ

วัดค่าความเครียดของเจจเมื่อไม่มีความคั้นในถัง โดยการปรับสวีทซ์จนบริจค์ความเครียดสมคูลย์เมื่อเส้นสัญญาณที่ปรากฏบนสีโอปเป็นเส้นตรงอยู่ในแนวระดับ แล้ววัดค่าความเครียดของเจจเมื่ออ็อคความคั้นที่ต้องการโดยการปรับจนบริจค์สมคูลย์ ผลต่างระหว่างความเครียดของเจจครั้งหลังกับครั้งแรกเป็นค่าความเครียดที่เกิดขึ้นที่ตำแหน่งนั้นๆ

การคำนวณ

$$\begin{aligned} \text{ความเครียดที่ปรับแล้ว} &= \text{ความเครียดที่วัดได้} \times \frac{\text{เจจแฟคเตอร์ของสีโอป}}{\text{เจจแฟคเตอร์ของเจจความเครียด}} \\ &= \frac{\text{ความเครียดที่วัดได้} \times (2.0)}{\text{เจจแฟคเตอร์ของเจจความเครียด}} \end{aligned}$$

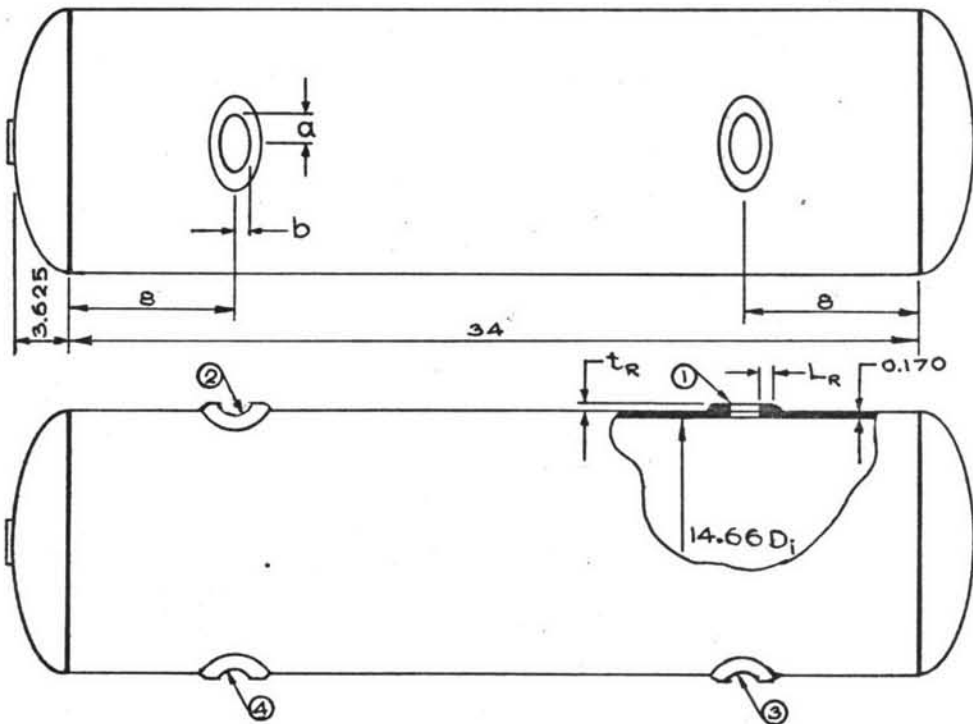
ความเครียดจากทฤษฎีทรงกระบอกผนังบาง

$$\begin{aligned} \epsilon_o &= pR(2 - \mu)/2Eh &= 1.236 \times 10^{-6} p \\ \epsilon_L &= pR(1 - 2\mu)/2Eh &= 29.08 \times 10^{-6} p \end{aligned}$$

ความเครียดจากทฤษฎีทรงกระบอกผนังหนา

$$\begin{aligned} \epsilon_o &= pR_i^2(2 - \mu)/E(R_o^2 - R_i^2) = 1.208 \times 10^{-6} p \\ \epsilon_L &= pR_i^2(1 - 2\mu)/E(R_o^2 - R_i^2) = 28.43 \times 10^{-6} p \end{aligned}$$

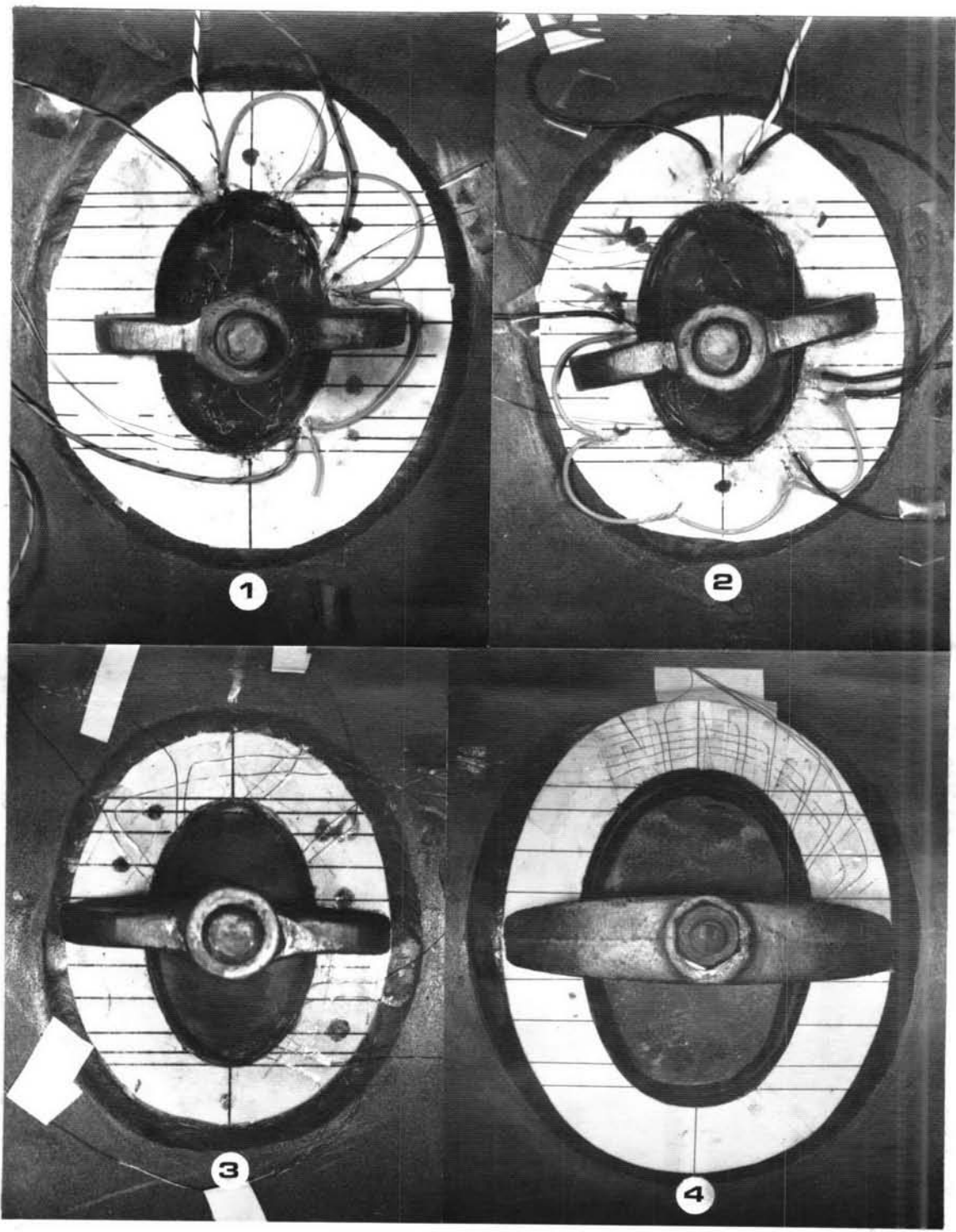
$$\text{เมื่อ } R_i = 7.33 \text{ นิ้ว, } R_o = 7.5 \text{ นิ้ว, } E = 30 \times 10^6 \text{ ปอนด์/(นิ้ว)}^2$$

รูปที่ ๕ ดังทดสอบ ขนาดของรูเจาะและการเสริม แสดงในตารางที่ ๔

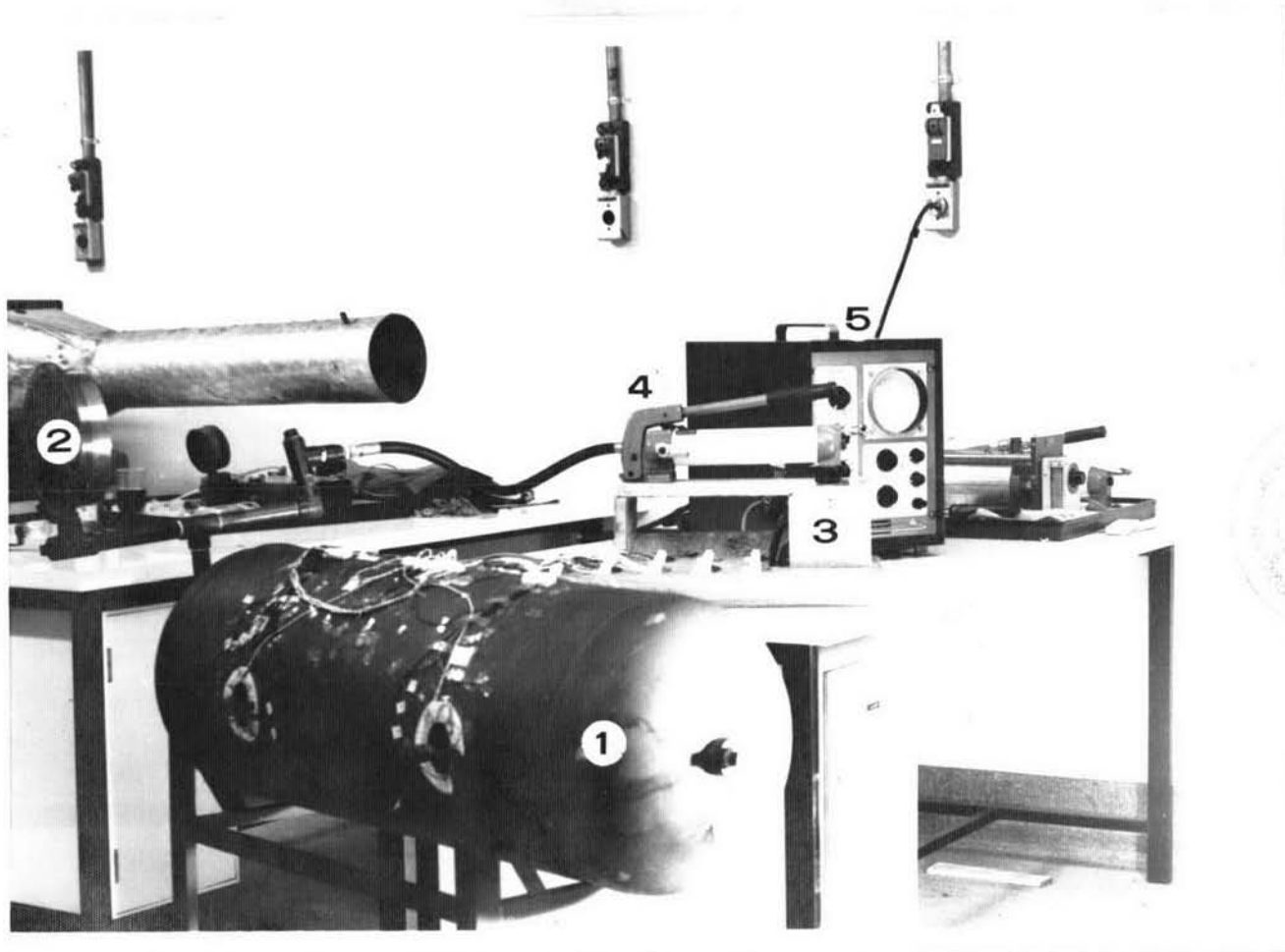
ตารางที่ ๔ ขนาดรูเจาะและการเสริม

รูปที่	a นิ้ว	b นิ้ว	L_R นิ้ว	t_R นิ้ว	$\frac{t_R}{h}$	หมายเหตุ
1	1.248	0.8	1.0	0.119	0.70	
2	1.248	0.8	0.82	0.145	0.85	
3	1.248	0.8	0.70	0.170	1.00	
4	2.625	1.75	1.25	0.252	1.48	ASME Code

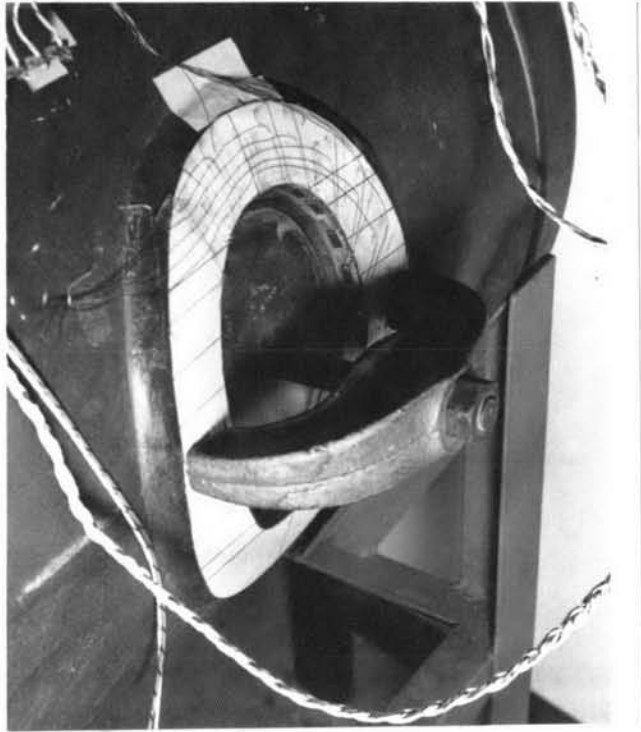
รูปที่ ๒ รวงรีเสริมเหล็กในถึงความคั่นทรงกระบอก

000360

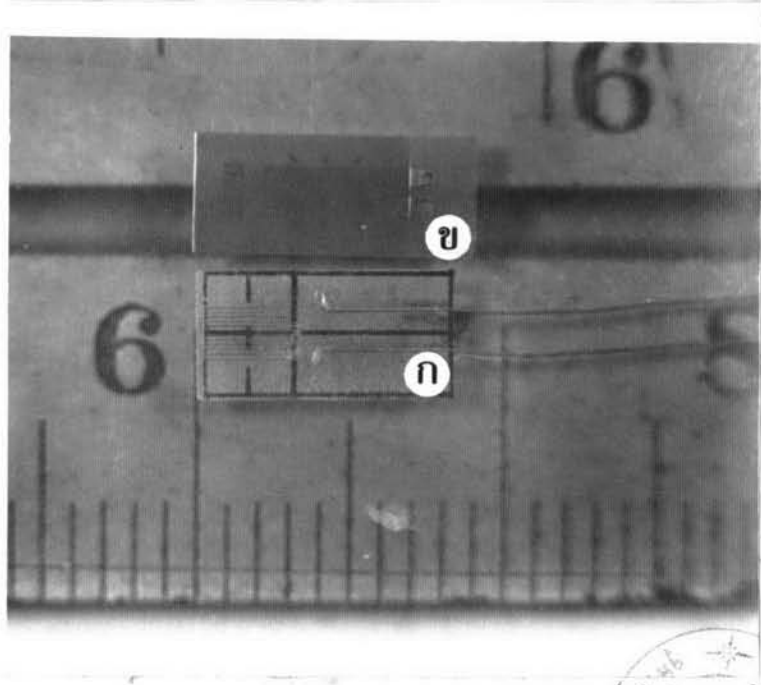

รูปที่ ๗ อุปกรณ์การทดลอง

(1) ถังทดสอบ	(2) เกจความดัน	(3) ซีล็คเตอร์สวิตช์
(4) บั้มโยกไฮดรอลิก	(5) สวิตช์ความเครียด	

รูปที่ ๔ แสดงตำแหน่งการติดตั้งเซอร์มิสเตอร์

รูปที่ ๕ เจจความเครียด ขยาย ๕ เท่า
 (ก) แบบไวร์เกจ
 (ข) แบบฟอยลเกจ

